

A GONDOLATAINK HATALMA

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2025. október 19.

A múlt heti tanítást folytatjuk ma, amit igazából évekkkel ezelőtt már elkezdtem, mert mindig szó van a mentális, az elmebeli, a gondolati hozzáállásról, amikor én tanítok. Beszélek a mentális, az elmebeli, igei világosságról, bibliai értelemről, ahogy a múlt héten fogalmaztam, mentális egészségre van szükségünk nekünk keresztényként. Istennek egyik legfőbb akarata, terve, szándéka, a leginkább erre vágyik, hogy miután újjászült bennünket az Ő Szelleme által és mi, akik egykor távol voltunk, közelvalókká lettünk. Azt akarja, hogy ezután elkezdjünk úgy gondolkodni, mint ahogy Ő gondolkodik. Mert tudja, hogy ez hozza meg számunkra a fizikai, gyakorlati életben lévő tényleges áldást és áldásokat, amiért Jézus Krisztus meghalt a kereszten. Jézus nem csupán azért halt meg, hogy amikor a földi sátorházunkat levetjük, akkor majd Őhöz kerüljünk az örök életbe és az üdvösségbe.

Jézus Krisztusban sokkal több van, minthogy majd a mennybe kerülünk. Ez így van, ez egy tény, ez az Evangéliumnak egy szelete, de az Evangéliumnak szerves része az is, hogy meglássuk, megértsük, hogy az örök életünk akkor kezdődött el, amikor újjászülettünk. Abban a pillanatban átkerültünk a sátán hatalmából Isten királyságába. Fiakká lettünk és amíg a régi élet szerint való ömberünkben éltünk egyfajta gondolkozásmód szerint, most már, hogy Krisztusban vagyunk, változtassuk el a gondolkozásmódunkat és értsük meg, hogy most már máshogyan kell magunkra tekintenünk és élhetjük másképp az életünket. Ez a valóságban, a kézzelfogható megnyilvánulásokban csak úgy lehetséges, ha a gondolkozásmódunkat hozzáigazítjuk ahhoz, amit Ő mondott. Klasszikus igevers, az egyik legfontosabb újszövetségi igevers, ami keresztényeknek, nekünk íródott:

Róma 12,1–2.

1. Kérlek azért titeket atyámfiak az Istennek irgalmasságára, hogy szánjátok oda a ti testeteket élő, szent és Istennek kedves áldozatul, ez legyen a ti józan szolgálatotok.

2. És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújítása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, megengedő és tökéletes akarata.

Ez a szó, hogy megújuljatok, a görögben egy folyamatos jelen időt jelent. Ez nem akkor történik csupán, amikor Jézushoz térünk, ahogy a keresztény világ ezt fogalmazza, hogy megtérünk Őhöz, hanem ez egy feladat a következő nap, a következő héten, a következő évtizedekben is folytonosan, amit, ha elhanyagolunk, vagy ha nem értünk meg, akkor egy szinten megragadunk. Nagyon sok keresztény van, akinek az élete kilő, mint a rakéta, fejlődik, előre megy és változik az élete, gyümölcsözik az élete, mert hajlandó meghozni azt az áldozatot, hogy saját magán tudatosan munkálkodjon, hogy a gondolatai, a gondolkodás rendszere, a gondolkodásának a struktúrája elváltozzon és ne úgy gondolkozzon, mint ahogy a világ. Ne úgy gondolkozzon, mint ahogy az a médiából ömlik ránk, ne úgy gondolkozzon, mint ahogy a celebvilág gondolkodik, ne úgy gondolkozzon, mint ahogy a szomszéd, hanem úgy gondolkozzon, mint ahogy Isten Igéje mondja.

Ezért van nagyon sok beteg. Ezért van nagyon sok lelkileg megrekedt, sérült ember hosszú keresztény élet után is, mert nem lépik meg ezt a dolgot. Imádkoznak, várnak valamire, könyörögnek Istenhez olyan dologért, ami nem Isten feladata. Isten mindent megadott ahhoz, hogy az elménk megújuljon, de nem Ő fogja az elmédet megváltoztatni. Ő adta az Igéjét, ami képes megváltoztatni az elmédet, de neked kell, nekünk kell ezen dolgozni. Ne gondoljátok azt, hogy ez egy lerágott csont, mert harminc éve hallotok erről, akik régebb óta ide jártok. Ennek olyan mélységei vannak, hogy erről a két Igéről éveket lehetne prédikálni. Nem azt mondom, hogy én tudnék róla éveket prédikálni, de tudom, hogy ebben az Igében olyan mélységek vannak, amit ki kell bontanunk, meg kell értenünk.

Szeretnék ma arról beszélni, folytatva a múlt heti alkalmunkat, hogy vannak olyan elképzelések, gondolatok bennünk, amelyek nem bibliaiak, de mégis ott vannak és gyakorlatilag ezek a gondolatok azok, amelyek kitakarják a fényt Istentől, ezek a gondolatok azok, amelyek megakadályoznak bennünket abban, hogy abban a világosságban, abban a teljességben járjunk, amit Krisztus

megszerzett értünk drága áron a golgotai keresztfán. Ő megszerezte, odaadta nekünk és a mi gondolataink azok, amik nem engedik, hogy ezt birtokba vegyük. Ez lehet akár egy gyógyulás, lehet gyümölcsözés, lehet valamifajta változás az életünkben. Az Ige mondja magáról, hogy minden lehetséges a hívőnek. Ezen gondolkodtam a héten és hiszem is ezt az Igét és kérlek téged, hogy te is higgyél velem együtt abban, hogy minden lehetséges a hívőnek! Igen és ámen! De értsük ezt jól!

Gondolj bele, ha otthon kell végezned egy lakásátalakítást, vagy egy konyhafelújítást, vagy fürdőszoba felújítást. Nem tudom, hányan éltétek már meg ennek a szépségét és gyönyörét a kosszal, porral, takarítással, mindennel együtt. Ugye milyen gyönyörűsége? Egy imádság hatására sikerült öt perc alatt felújítanod a fürdőszobádat? Nem. A konyhádat? Ha elkezded a konyhát, rántja magával a nappalit is. Ha elkezded a fürdőszobát, jönnek a mellékhelyiségek is mellé. Ha elkezded az előszobát, akkor az egész házat föl kell újítanod, tehát egyik hozza a másikat maga után és nem ötperces munka ez. Még csak nem is egynapos, nagyon sokszor még csak nem is egyhetes. Sokszor az előkészületek legalább annyi munkát igényelnek, mint kivitelezni a változást. Pedig minden lehetséges a hívőnek. Nem lehetne egy csettintésre új konyhabútort teremteni a konyhában? Nem nagyon jellemző ez, hogy Isten így munkálkodna.

Isten ezt az Igét nem arra mondta, hogy valljuk meg hittel, hogy nem fog a kertünkben gyomnövény kibújni a földből. Megvallhatod hittel és hihetsz ebben, csak nem lesz működőképes a hited, mert nem bibliai az alapja. Az alap, amit Jézus a legegyértelműbb példabeszédében elmondott az a magvetés példázata. El kell ültetni a magot, előtte van egy-két teendő, utána van egy-két teendő és amikor a mag gyümölcsöt hozott idővel, akkor azt be kell takarítanod. Ez igaz lehet a tested állapotára is, igaz lehet ez az anyagi helyzetedre is és igaz lehet ez a gondolataid megváltoztatására is. Tudod, nagyon sokszor jönnek hozzánk imakérésekkel testvérek, akik nem igazán értik a dolgokat. Ti mindig nagyon jó imakérésekkel jöttök, de vannak, akik azzal jönnek hozzánk, hogy imádkozzunk azért, hogy az anyagi helyzetük fellendüljön és megváltozzon, vagy, hogy áldás legyen az életén. Tudod, nagyon sokszor az embereknek nem imádságra van szükségük ilyen helyzetben, hanem egy tanításra, egy megértésre, hogy megváltoztassák a gondolkozásmódjukat, a hozzáállásukat, megváltoztassák az életszemléletüket, a viselkedésüket, aminek eredményeként megváltozik a testük állapota, megváltozik az anyagi helyzetük és a többi és a többi.

A gondolatokkal kapcsolatban ugyanez a helyzet. Vannak dolgok, amik gyorsan megtörténnek az életünkben, ilyen az újjászületés. Egy pillanat műve alatt az ember a szellemében új teremtsé válik, egyé válik a Szent Szellemmel. Ez egy olyan természetfölötti dolog, amivel gyakorlatilag mindent megkaptunk, ami Krisztusban lehetséges, hogy a miénk legyen, de ennek a megértése, hogy mi az, amit kaptunk, ez egy élethosszig tartó folyamat. Ehhez már tanításra van szükség. Újjászületni lehet a metrón, az utcán, itt a gyülekezetben, de megérteni azt, hogy mivé váltunk Krisztusban, ahhoz szükség van Isten Igéjének az ismeretére. Isten Igéjének az ismerete pedig nem jön úgy el hozzád, hogy beteszed a Bibliát a párnád alá. és hiszel abban, hogy éjszaka az Ige bekerül a szívedbe. Lehet ebben hinni és gyakorolhatod is, felőlem azt teszel a fejed alá éjszaka, amit akarsz, de az Igét hallanod kell! Az Igét szólnod kell! Az Igét el kell képzelned és így azok az erősségek, azok a várfalak, azok, amelyek a világból veled maradtak az elmédben, le tudnak omlani, le tudnak borulni. Az elme és a gondolkozásmód megváltoztatása nem más, mint amit mond az Ige:

2Korintus 10,4–5.

4. Mert a mi hadviselésünk fegyverei nem testiek, hanem Isten által hatalmasak erősségek lerontására;

5. Lerontván okoskodásokat és minden magasztalatot, amely Isten ismerete ellen emeltetett, és foglyul ejtvén minden gondolatot, hogy engedelmeskedjék a Krisztusnak.

Lerontunk okoskodásokat, amelyek Krisztus, azaz Isten ismerete ellen emeltettek. Ezeket lerontjuk úgy, hogy foglyul ejtjük őket. Ez nem egy passzív dolog, hogy várom, hogy Isten áldjon meg engem, hanem valamit tennünk kell, valamit csinálnunk kell. Valamivel tevékenyen foglalkoznunk kell. Az elménkbe bele kell táplálni és ezáltal a szívünkbe, a lelkünkbe is belekerül az, amit Isten mond. Ha ezt elhisszük és együtt munkálkodunk az Igével, az Ige fogja megtenni azt, amiről azt mondja, hogy

képes arra, hogy megcselekedje. Nem a fizikai betegségek, hiányosságok a legszörnyűsebbek az ember életében. Bár vannak olyanok, akiknek egy tragédia, vagy trauma folytán, vagy akár velük született rendellenesség miatt hiányzik a kezük, a lábuk, vagy valamelyik testrészük és borzasztó dolog így élni, de ilyen emberek között is vannak olyanok, akik teljes életet élnek, mert az elméjükben szabadok.

Miközben sok olyan ember van, akinek megvan minden végtagja, fizetése van, munkahelye van, egészsége van, családjá van és mégis azt mondja, hogy nagyon rossz az élet, mert az elméjében van egy kötés. Van egy lánc, van egy deficit, ami miatt a panaszkodás, a zúgolódás, az önsajnálát felszínre tör és uralja az egész életét az, ahogy gondolkodik, miközben fizikai értelemben, kézzelfoghatóan nagyon sok emberhez képest sokkal jobb állapotban van. Lehet, hogy az ember teste kötésben van, de az elméje lehet szabad és így tud virágzó és gyümölcsöző életet élni. Amikor az elme megkötözött, amikor egy börtönben van, akkor hiába egészséges a tested, az egy lánc, egy kötés és rabság.

A sátán elsődleges célja az és mindig is az volt, ezt már Ádám és Éva megkísértésénél is látjuk, hogy a gondolkozásmódot befolyásolja. Támadja az elmét, a képzeletet, támadja hazugságokkal, félrevezető dolgokkal azt, amit Isten mondott, hogy ezáltal valamiféle fájdalmat, nehézséget, engedetlenséget, halált hozzon az életünkbe. Nagyon sokszor az ember elméje van támadva olyankor, amikor szegénység, vagy hiány sújtja. Nagyon sokszor ezek a fizikai dolgok, amik körbevesznek minket, akár egy tünet a testben, vagy kapcsolati probléma, vagy anyagi hiány, vagy akár egy megfelelési kényszer, régebbi traumák, ezek mind-mind az elmét támadják és azon van a sátán, hogy gyötörje a gondolkozásmódot. Vannak olyanok, akiknek a körülményei elég jók, de mégis tébolyult elméjük van, nem képesek helyesen gondolkodni, tisztán látni. Beakad az elméjükbe valami és ezt hajtogatják folytonosan újra és újra. Nem engedi meg az ilyen ember elméje, hogy az igazság meggyőzze őt.

A keresztények között is vannak ilyenek, akik nem engedik meg a Bibliának, hogy befolyásolja az ő gondolkozásmódjukat, mert a vallásuk, a szüleik, a tradícióik, a hagyományaik tanítottak valamit, amibe beleragadtak és mindegy, mit mond Isten Igéje, ő úgy hiszi, ahogy tanulta régen. Nem tudom, találkozta-e ilyen emberrel? Én igen, nem eggyel, akivel, ha beszélgettem, tudtam, hogy ott a beszélgetés vége, amikor mondtam neki, hogy én elfogadom azt, amit te hiszel, legyen úgy, ahogy te akarod, de a Biblia nem ezt mondja. Ő úgy hiszi, ahogy hiszi és ő ilyen és pont. Hagyjam őt békén azzal, hogy mit mond a Biblia, miközben veri a mellét, hogy ő mekkora keresztény. Nekünk azokkal az emberekkel kell lennünk, én úgy hiszem, akiket a gondolataikban, a cselekedeteikben, a viselkedésükben az befolyásol, az irányít, amit Isten mond. Jó értelemben véve legyünk Ige által „agymosottak”, mossa át Isten beszéde, Igéje az elménket oly mértékben, hogy teljen meg vele az elménk, a gondolkozásmódunk és ezáltal a lelkünk, a szívünk, az érzelmeink Isten Igéjével. Tudod, hogy ez sokszor a Szent Szellemmel való betöltekezés? Amikor Isten Igéje teljesen átjár téged, oly mértékben feltölt. A sátán azt akarja, hogy folyamatosan azon gondolkodjunk, amik az ő elképzelései és a világ folyása szerint valók és ezekkel a gondolatokkal tolakszik és nyomul. Ezek uralkodnak bennünk időnként, hogy nem is tudod magadban tartani, mert mindenkinek el akarod mondani és nőni akarnak bennünk, ki akarnak tolni minden egyéb mást és fel akarnak épülni, mint egy ház, egy erődítmény.

Éppen tegnap láttam egy kis videót a siklósi várról. Egy pár perces videó volt. Jártam ott többször, ott forgatták a Tenkes kapitánya című klasszikus magyar filmet. És mondta, miközben a riporterrel beszélgetett a mai várkapitány, tehát aki ezzel foglalkozik ott, hogy igazából ez az a vár, amely Magyarországon a legnagyobb épségben fennmaradt az összes közül. És milyen nagy kiterjedése van most, és ahogy kinéz, nem így indult, nem így épült. Ezt valamikor az 1200-as évek elején vagy közepén kezdték el építeni, és egy kis házikó volt akkor. Aztán ahogy teltek az évek, az évszázadok, az évtizedek, mindig bővült. Nagyobbá alakították, aztán jöttek a különböző építészeti stílusok és átalakították. Aztán körbevették egy nagyobb várfallal, aztán azt megemelték, és egyre nagyobb lett, és egyre terebélyesebb. Míg a mai napon, ha elmész és meglátogatod, látod, hogy nem egy kis ingatlanról van szó.

Így akarnak a gondolatok is felnőni bennünk. Egy kis magként elültetődnek bennünk, aztán nőnek és nőnek és nőnek. Így tud a kicsiny félelem is óriási rettegéssé válni. Egy kis félelem ettől, egy kis félelem attól, aztán ezt mondta az orvos, akkor már jobban félek. Ezt mondta a szomszéd, akkor már hú, de nagyon félek! Meghal ebben a betegségben valaki ismerős, akkor már igazán rettegek és már látom a gondolataimban, hogy már én is ilyen rossz állapotban vagyok. Miközben tüneted sincs, csak a gondolataidban és az érzelmeidben generálódik valami félelem, ami olyan valóságosnak tűnik és olyan kézzelfoghatóvá válik az érzelmeidben, hogy teljesen elhiszed, hogy az az igazság, pedig nem ez az igazság.

A gondolataink képesek arra, hogy elhitessék velünk azt, ami nem igaz. Nagyon sok félelemmel, aggódással, kilátástalansággal, világvége hangulattal kapcsolatos gondolat egyszerűen nem igaz, de mi úgy hisszük, hogy az, mert annyira valóságos a számunkra. Isten szeretne ettől minket megszabadítani, hogy ne félj a gondolatoktól, te nem a gondolatod vagy. Ahogy gondolkodunk a szívünkben, azzal egyenértékűvé válunk, de önmagában a gondolataid nem egyenlőek veled. A gondolatok jönnek és mennek és még a bolond embernek is lehet egy-egy jó gondolata, de azok a gondolkozási struktúrák, az a gondolkodásrendszer, ami a jellemeddé vált, ahogy gondolkozol egész héten, annak az ereje, dinamikája abba az irányba fog elmozdítani és ellökni, amely irányba azok a gondolatok mutatnak. Ha félsz és rettegsz, kétségbeesésben vagy, akkor bizony ezek a gondolatok képesek még arra is, hogy megöljenek, de mindenféleképpen egy mentális zavart tudnak okozni.

Sok embert az elméje irányít, ahelyett, hogy a szelleme irányítaná. A világ nem is tehet mást, hisz nem ismeri a szellemi igazságot, azt, hogy ki ő Jézus Krisztusban. Nagyon sok keresztényt is az irányít, vezet és az alapján hoz döntéseket, hogy ő hogyan gondolkodik arról a dolgról, de nekünk annak az embernek kell lennünk, olyan keresztényekké kell váljunk, akik megvizsgálják, hogy vajon Isten hogyan gondolkodik arról a dolgról és így hozunk döntéseket. Így legyünk ingerültek, vagy visszafogottak. Így legyünk nagyon határozottak, vagy éppen engedjünk el dolgokat, ahogy Isten is tenné. Így védekezzünk, vagy így támadjunk bizonyos dolgokat, ahogy Isten is tenné, ahogy Isten gondolkodik a helyzetről. Ezt tette Jézus is, amikor az Atyja házáat érte sérelem, az Ő ügyét, akkor ostort csinált és felrugdosta a pénzváltók asztalait, kikergette a kufárokat a templomból. Amikor meg jött hozzá hangoskodva, megzavarva Őt egy vak, vagy egy sánta, vagy bárki, akkor nagy irgalommal és nagy könyörületességgel fordult hozzá és meggyógyította. Mert tudta, hogy mi az Isten ügye, mi az, amit Ő képvisel, és mi az, ami felé neki feladata van. Mi az, amit védelmeznie kell, és mi az, amit le kell rombolnia vagy támadnia.

A szorongás, az elutasítás érzés, vagy akár traumák, amik történtek az ember életében, vagy válások, depresszió, mind-mind háború az elme ellen. Egy háború, egy harc, egy küzdelem, ami arról beszél, hogy voltak dolgok az életünkben, amik megtörténtek. Mindannyiunknak vannak tapasztalatai. Vannak tapasztalataid a múltból, a tegnapról, az előző hónapról, az előző évről, az előző évtizedről, a gyerekkorodból. Van egy csomó jó dolog, ami történt veled és van egy csomó kevésbé jó dolog, ami történt veled.

Mindannyiunknak vannak ilyen tapasztalatai, de a gondolataid, a rossz tapasztalatok erős várfalakká akarnak válni, hogy úgy érezd, most is abban vagy, most is abban élsz és te igazából az vagy, akinek neveltek gyerekkorodban. El akarja hitetni veled, hogy te az a kis szerencsétlen, makogós, nyökögös, gyenge, félénk gyerek vagy, akit az osztálytársai kigúnyoltak, mikor kicsi voltál. Akiben az apja meg az anyja nem bízott és állandóan lehülyézte, meg leszerencsétlenezte és soha semmiben nem támogatta és azt mondta, te semmire nem fogod vinni és lehet, hogy ilyen vagy, vagy van valaki közöttünk, aki ilyen, aki ebben a tudatban éli az életét, hogy azt gondolja, hogy ez akkor volt, de a gondolatai miatt ő ez az ember most is. A gondolatainknak óriási befolyása van az életünkre, ezért, amikor újjászületünk, akkor a gondolkodásunkat meg kell újítanunk az alapján, amit az Ige mond, azaz, én már nem az az ember vagyok, én már egy másik ember vagyok. Én már egy új ember vagyok, én már nem a világhoz tartozom. Az én genetikám, DNS-em már Istentől van.

Én már Isten fia vagyok, Isten gyermeke vagyok, ezért elkezdek úgy viselkedni, úgy élni, úgy beszélni, úgy cselekedni és olyan hatalommal és olyan erővel járni, ahogy Isten fiához méltó.

Ez nem jön csettintésre. Nem jön egy tanítás hatására. Ezt meg kell tanulni, ezt a gondolkodásmódot fel kell öltetni. Olyan ez, mint amikor képességünk van arra, hogy kihozzunk egy embert, egy gyereket, fiatalt, felnőttet, bárkit, egy nyomornegyedből, egy szegénységből, egy elnyomásból, egy olyan családi háttérből, környezetből, ahol erőszak, bántás, félelem volt. Ki lehet onnan emelni és az egy pillanat műve lehet. Egy perc alatt, egy óra alatt ki lehet hozni egy embert egy ilyen közegből és beteheted a te saját csaláodba is, ahol békesség van, szeretet van, megbecsülés van. Ezt meg tudod tenni. Viszont valamit nem tudunk megtenni. Azt a nyomort, ami a gyermeknek, vagy fiatalnak az elméjében, a lelkében van, azt nem tudjuk kivenni. Azt neki kell kidolgoznia magából, támogatás, segítség, szeretet, türelem által.

A gyülekezetnek ez a feladata és ez a célja, hogy ezt adja neked, nekem, mindannyiunknak. Mert mindannyiunknak volt valamilyen szinten lelki sérülése, fizikai fájdalma, meg nem becsülése, vagy elutasítottsága, vagy bármije és szükségünk van arra, hogy Isten házában megkapjuk azt a támogatást, ami Istentől van. Isten házán nem ezt a fizikai épületet értem, hanem Isten királyságát. Ő az, aki támogat, aki segít. Jézus a Szelleme által személyesen van jelen az életünkben.

Az Atya és Jézus egy. A Szent Szellem és Jézus egy. Nem fizikailag él benned Jézus, hanem a Szelleme által, aki egyenlő Jézussal. Ez egy másik tanítás, de a lényegét azt hiszem, értitek, hogy újjászületni gyorsan lehet, kikerülni egy rossz kapcsolatból, kikerülni egy bántalmazó közegből egy döntés alapján gyorsan lehet, de a sebek gyógyulása, az, hogy kivegyük magunkból azokat a gondolatokat, érzéseket, amik ott voltak bennünk, az időbe telik.

Sokan vannak, akik ilyen jellegű sérüléseket szenvedtek és meg kell tanulni azt, hogy sok mindenhez idő kell. A támogatást megkaphatod, azonban van a felelőségnek egy rád eső része. Imádsággal senki a világon nem tudja kicserélni a gondolataidat. Neked hajlandónak kell lenned arra, hogy megváltozzon az elméd, hogy vállalod a gondolataidért a felelőséget. Egy tizenegy-tizenkét éves gyerek ezt még nem tudja megtenni, de egy húsz, huszonöt, harminc, negyven éves, egy ötven éves embernek, egy hatvanéves embernek nem szabadna mutogatnia a szörnyű gyerekkorára. Lehet, hogy az volt, de hogy most hogyan gondolkodunk, hogy most hogyan gondolkodsz te, akár a gyerekkorodról, akár a traumáidról, akár a sérüléseidről, vagy akár a saját viselkedésedről, az a te felelősséged, nem a szüleidé, vagy nem azé a környezeté, aki téged bántott. Az, hogy most hogyan gondolkozol dolgokról, most már a te felelősséged, ha egy felnőtt ember vagy. Lássuk meg, hogy a gondolatainkat lehet és kell is edzeni. A helyes gondolkodást jó szokássá kell tenni. Azt, hogy a gondolatainkkal foglalkozunk és elkezdjük azokat irányítani, az egy feladat, amin munkálkodnunk kell, az egy olyan dolog, amivel tudatosan időt kell tölteni, mert ha nem teszed meg, automatikusan nem fogsz a Bibliával, az Igével összhangba kerülni, hanem automatikusan az terem meg az elmédben, ami megterem a kertedben is automatikusan, ha nem gondozod. Mi az, ami megterem a kertedben, ha nem gondozod? A gyomnövény, a gaz. Nem hoznak jó gyümölcsöt.

Tehát lehet azt mondani, hogy ezzel nem akarok foglalkozni és lehet nem foglalkozni a kertteddel, és terebélyesedhet rajta a csalán meg a parlagfű meg akármi. Lehet, hogy lesz benne egy-két jó dolog, mert a csalán sem egészségtelen. Nagyszüleinél levest főztek belőle, mert nem volt más és túléltek így a vészidőket. Lehet egy-egy gondolata az embernek így az elméjében, de ha tudatosan foglalkozunk az elménkkel ugyanúgy, ahogy egy kerttel tudatosan foglalkozunk, hogy beültetünk magokat, gondozzuk, vigyázunk rá, tápláljuk, akkor elvárhatjuk, hogy ez jó gyümölcsöt fog teremni a számunkra. Ez a legfontosabb dolog keresztényként, amit tennünk kell. A jólétünk nem más embereken múlik. Az, hogy te most jólétben élsz-e, nem azon múlik, hogy a szüleid gazdagok voltak, vagy nem. A jólét, a gyümölcsözés, hogy előre halad az életed azon múlik, hogy mennyire gazdagok a gondolataid. A gondolataink! Többes számban szeretnék fogalmazni, mert rám ugyanúgy igaz ez, mint bármelyikünkre.

Nem tudunk tartósan gyarapodni amúgy sem, ha belül szegények vagyunk. Ha megnézed a statisztikákat, millió tanulmány született már erről, de akár a legismertebb, a lottó nyeremény, vagy

szerencsejáték nyereség után az emberek, akik nem gondolkodtak helyesen, nem jól gondolkodtak saját magukról és nem tudták a pénzt kezelni, elveszítettek mindent és utána még rosszabb állapotba kerültek, mint előtte.

Azt gondolhatod, hogy egymillió, tízmillió, vagy százmillió megváltoztathatná az életedet. Igen, lehet, hogy teljesen tönkre tenne. Lehet, hogy rosszabb helyzetbe kerülhetnél, mint amiben most vagy. Nem a pénz az, ami megváltoztatja az embert, hanem a gondolkozásmód. Egy helyes gondolkozásmód után azonban jön az áldás és jöhet az anyagi növekedés is, úgyhogy nagyon fontos kérdés, hogy mi a célja az életnek? Mit akarok elérni? Hogy én akarok egy gazdagságot magamnak bármi áron, vagy pedig arra tekintek, hogy akarok egy épületes, belső, szorgalmas, kitartó, hűséges jellemet, helyes gondolkozásmóddal, aminek a bibliai következménye az, hogy jólétben fogok élni. Nem mindegy a cél, mert így is meg úgy is el lehet érni a kettőt, de tartós, jó gondolatok nélkül nem lehetséges megtartani a gazdagságot.

Mondok egy durvábbat, ami jobban fájhat neked esetleg. Az egészséget sem! Meg lehet gyógyulni csoda által. Eljöhet az ember életében ez és számtalan bibliai példa és számtalan egyháztörténelmi példa van a mi köreinkből is, hogy az emberek meggyógyultak. Mert Isten kegyelme óriási és a gyógyítások ajándékai és a Szellem munkája ezt elvégzi az emberekben. Mert Isten szeret minket, szeret téged, de megtartani a gyógyulást, az egy másik dolog. Ahhoz az embernek fel kell épülnie, meg kell alapozódnia az Igében, mert jön majd a következő megpróbáltatás és akkor tudnod kell, hogy mit kezdj ezzel a helyzettel. Tudnod kell, hogy ennek most ellen kell állni és tudnod kell, hogy ez nem Isten csapása, aki visszarakta rád a betegséget. Ezt tudnod kell!

Volt a keresztyén éveimnek a legelején, amikor nem így gondolkodtam. Volt egyszer – még katoná voltam, egyéves keresztyén talán – egy nagyon erőteljes, lázas, megfázásos, náthás állapotom egy hétig. Teljes kétségbeesésben azt kérdeztem, hogy Istenem miért adta ezt nekem? Miért tetted ezt rám? Mire akarsz engem tanítani ezzel? Miért? Mert nem tudtam, hogy nem Istentől van a betegség. Nem tudtam, hogy Ő a gyógyító, nem pedig a beteggé tevő. Nem tudtam, nem ismertem, nem voltam kész arra, hogy használjam a hatalmamat a Krisztusban, mint fiúként hozzám tartozó tekintélyemet a betegség felett és ellen. A tudatlanság nem egy áldott dolog.

Ahogy István említette már, hogy neki szokták mondani, hogy Istennek nincsen szüksége a mi tudásunkra, talán hallottad már ezt. A tudatlanságunkra meg még annyira sincsen szüksége. Nekünk szükségünk van a bibliai tudásra, a bibliai ismeretre. Olyan ismeretre, ami nem csak a betű szerinti ismeret a fejünkben, hanem egy szívbeli, egy szellembeli, egy belső meggyőződésbeli kijelentett ismeret, kijelentett tudás, ami magasabb rendű, magasabb értékű, mint az, hogy ismerem a betűt. Akárhonnan nézzük a dolgokat, akármilyen irányból szemléljük a Bibliát és a bibliai gondolkozásmódot biztos, hogy úgy van, hogy minél többet gondolkozunk dolgokon, annál jobban megértjük azokat. Igaz ez sok mindenre a világban is.

Minél többet gondolkodunk dolgokon, annál jobban megértjük. Isten Szellemének az erejében járni csak úgy lehet, hogyha áthatja az elménket Istennek az Igéje. Ha az elménket, a szívünket, a teljes lényünket átítatja az Ige, akkor képesek vagyunk Isten Szellemének az erejében járni. Ha tudod azt, ki vagy te, akkor képes vagy teljességben járni. Ha tudjuk azt, hogy kik vagyunk mi, hogy mit tett értünk Jézus, hogy kik vagyunk Őbenne, akkor képesek vagyunk abban a teljességben járni, amire Ő elhívott minket.

Ha tudod, hogy ki vagy, akkor azt is tudod, hogy mire vagy képes. Ha nem tudod, hogy ki vagy, akkor nem tudod azt, hogy mire vagy képes. Az ember, amikor tisztában van azzal, hogy ki ő, hogy mi ő, megértése van saját magával, van egy nagyon helyes önképe, egy realisztikus és bibliai Igén alapuló igazságtudata, hogy ki ő, akkor tudja azt, hogy milyen hatalma van. Ha tudjuk azt, hogy kik vagyunk, akkor ismerjük a befolyásunkat, akkor ismerjük a tekintélyünket, akkor ismerjük a hatalmunkat. Ha tudjuk azt, hogy kik vagyunk mi Krisztusban, hogy kik vagyunk mi Isten gyermekeiként, akkor nem a kétségbeesés és a félelem és a kilátástalanságérzés önt el minket egy nehéz helyzet esetén, hanem előnt minket a bátorság és a kinyilatkoztatásból fakadó erő, hogy cselekedjünk az alapján, akik vagyunk.

A rendőr, ha fölveszi a rendőrruhát, akkor tudja, hogy ő rendőr és nem a Józsi bácsi fia, hanem tudja, hogy ő rendőr és tudja, hogy neki milyen hatalmas van. Mert kapott egy hatalmat az államtól, és ott áll mögötte a parancsnoka és ott van mögötte az írásos pecsétes bizonyíték, hogy neked ilyen jogköröd van és képes vagy arra, hogy felemeld a kezed az út közepén és megállnak neked az autók. Próbáld ezt te megtenni! Én próbáltam már ezt, majdnem elütöttek, mert azt hitték, hogy valami útszéli rabló vagyok, pedig csak leesett az én autómról valami az út közepére és figyelmeztetni akartam, hogy vigyázz, nehogy rámenjél és majdnem elütöttek. Integettek, hogy mit képzelsz te magadról? Még majdnem a kormányt rám is húzták, hogy menjek már arrébb. Aztán persze rámentek arra a bizonyos dologra, ami leesett az én autómról és utána már az ismeret náluk is felszínre jött.

De ha rendőrruhában vagyok, akkor már messziről elkezdek lassítani. Ha tudjuk, kik vagyunk Krisztusban, akkor tudjuk azt, hogy ha fölteszem a kezem és azt mondom, hogy állj a Jézus nevében, a sátán nem jön tovább, mert tudom, hogy nekem milyen hatalmas van. Én nem Kis Pista vagyok és Józsi bácsinak a fia, hanem Isten gyermeke. Van egy írásos bizonyítékom, egy pecsétes, Jézus vérével aláírt dokumentumom arról, hogy én Isten fia vagyok és nekem hatalmas van az ellenség minden ereje felett.

Tudom, ez így jól hangzik, meg könnyű ezt így kimondani, de erről valóban mély megértést kapni, valódi kinyilatkoztatást kapni úgy lehet, ha az ember ezen gondolkodik újra és újra és újra és újra. Amikor eltelt öt év és tíz év és már nagyon jól tudod ezt működtetni és sok gyümölcsöd van ebből fakadóan és sok biznyságod, akkor se hagyd abba, mert az utolsó percig, az utolsó pillanatig van lehetőséged arra, hogy minél többet megismerj Isten Igéjéből.

Ha felteszi valaki a kérdést neked, hogy te ki vagy, akkor mit válaszolsz erre? Mi a válaszuk arra, hogy kik vagyunk mi? A válaszuk elárulja azt, hogy milyen hatalmasmal bírnak és, hogy milyen tekintélyben járnak. Egy ország vezetője, ha nem tudja, hogy ő egy ország vezetője, akkor gyenge lesz, amikor tárgyalni kell bárkivel is. Vannak kisebb országok, nagyobb országok, kisebb befolyású, lélekszámú, gazdasági erővel bíró országok és vannak nagyobbak. A legnagyobb országoknak a vezetői tudják, hogy a legnagyobb ország vezetője vagyok és az én gazdasági erőm, az én befolyásom, az én katonai megfélemlítő erőm, vagy bármim, az mögöttem áll és az én szavamnak nagyobb súlya van, mint egy olyan kisebb ország vezetőjének kisebb befolyással.

Ha egy vállalat vezérigazgatója vagy, akkor van tekintélyed, akkor van szavad, van befolyásod. Ha tudod, hogy egy vállalat vezetője vagy, akkor neked úgy is kell viselkedned, mint egy vállalat vezetője. Ha egy család vezetője vagy, családfőként, férfiként, akkor neked úgy kell viselkedned, mint egy család vezetője. Bele kell ebbe a szerepbe nőned, ha nem nőttél még bele. Ha kineveznek vezérigazgatónak hirtelen, mert elmozdítják a felettest, ha te nem vagy erre felkészülve, akkor meg kell tanulnod, hogy milyen az, hogy egy nagy céget vezetni kell. A gyülekezeti vezetéssel ugyanez a helyzet, bele kell nőni, bele kell tanulni nagyon sok mindenbe. Akkor ezzel a bizonyos pozícióval, amibe belekerülsz, jár egy tekintély.

Nagyon sok keresztény ember nem érti a pozíciót, nem érti a fiúságot, hogy milyen tekintély jár azzal, hogy ő Isten gyermeke. Ha alkalmazott az ember, vagy beosztott egy vállalkozásban, azzal is jár valamiféle tekintély és erő és befolyás a maga helyén. Milyen jó, ha mindenki tudja, hogy hol van a helye! A vezérnek is, aki legfelül van, tudnia kell, hogy neki ott a helye és úgy kell viselkednie, a beosztottnak is tudnia kell alávetnie magát és tudnia azt, hogy hol a helye. A gyülekezetben ugyanígy van ez. Tudnia kell az embernek azt, hogy ki ő!

Egyszer egy nem hívő munkatársam, ismerősöm, céggel partner mondta azt, hogy – beszélgettünk emberekről, arról, hogy ki mire képes, mire nem képes, hogyan végzi a munkáját, hogyan nem végzi a munkáját és egy nagyon jó meglátást mondott –egy hangyabolyban minden hangyának meg van a feladata és mindenki tudja, hogy hol van a helye. Nagyon nagy igazság! Ha nem találsz a helyedet, nem tudod, hogy hol a helyed, akkor keresd meg, vagy kérjél segítséget, de tudd, hogy hol van a helyed! A hangyabolyban vagy a méhkaptárban a királynő sem úgy kezdte, hogy megszületett és ő a királynő. Megszületett kicsi kis bábként, aztán kinevelődött és oda lett helyezve. Mindenféle vezetésben ez így van.

Ha Isten gyermekei vagyunk, akkor rendelkezünk azzal a tekintéllyel, ami ezzel jár! Ha Isten gyermeke vagy, akkor ezzel együtt jár, hozzá tartozik egy erő, egy hatalom, tekintély, akkor is, ha nem tudsz róla, ez akkor is így van. Ennek a megismerése és kibontása és kicsomagolása egy élet-hosszig tartó folyamat, de nem az életünk végén kell ezt elkezdenünk, hanem akár már most. Ennek megértése létfontosságú azért, hogy abban a hatalomban tudjunk járni, ami ezzel jár. Ha nem értjük ezt, akkor a kiváltságaink, a jogaink alatt fogunk élni.

Bármelyik ország legfelsőbb vezetőjének vannak kiváltságai. Egy kisebb hadsereg vigyáz rá, a személyi épségére, korlátlan üzemanyag utalványa van, oda viszik, ahova menni akar, ha át akar repülni egy tárgyalásra a világ másik végére, akkor magánrepülővel viszik és az állam fizeti az összes költséget. Ez a kiváltság azzal a pozícióval együtt jár és ez jól van így, teljesen jól van így.

Nekünk is vannak kiváltságaink, csak éljünk benne! Az egyik kiváltságunk Jézus nevének a birtoklása. Ő azt nekünk adta és ebben nekünk hatalmunk van. Ezt meg kell ismerni, meg kell érteni! Abban a szerepben kell járnunk, amit Isten ránk szabott, föl kell öltöznünk azt, amire Isten minket elhívott! Ha színész lennél és játszánál egy darabban valamelyik színházban, de nem tudod, hogy milyen szerep van rád osztva, az elég kellemetlen lenne. Kinek lenne kellemetlen? Neked is, a színésztársaidnak is, a közönségnek is, de sokan úgy élik az életüket, mint azok a színészek – bár nem tudom, van-e ilyen –, akik beleragadtak egy előző szerepbe és lehet, hogy nagyon ügyes voltál a Macskák című darabban és jól tudtál táncolni és énekelni, de most egy más szerepben vagy és mondjuk, a Bánk bánban kell játszani a főszerepet. A kettő nem ugyanaz.

Egy új szerepet kaptunk, amit nem eljátszani kell, hanem megérteni. Egy új szerepet kaptunk. Mi voltunk a sötétségben a sátán gyermekei, mint koldusok, mint szegények, mint betegek, Ő áthelyezett minket Isten királyságába és lettünk mi választott nemzetiség, királyi papság, szent nemzet, erővel és hatalommal felruházva. Ne akarjunk már a szegény elnyomott szerepében tündökölni, hogy jaj, én szegény, nekem milyen gondjaim, milyen bajaim vannak, én milyen szomorú vagyok, engem hogy megvetettek, sajnáljatok engem! Ennél nagyobb főszerepet az életben soha nem fogsz kapni, mint azt, hogy Isten gyermeke vagy. Ez a színdarab rólad szól. Mindannyiunk életéről, rólunk szól.

Tudnunk kell, hogy kinek kell lennünk az életben. A színészek fölvesznek magukra egy olyan identitást, egy olyan szerepet, ami nem az övék. Amikor vége van az előadásnak, jó esetben azt levetik és levetkőzik. A jó színészek egyébként, ha például egy filmet forgatnak, ami hosszú hónapokig tart, oly mértékben azonosulnak azzal a szereppel, oly mértékben magukévá teszik a stílusjegyeit, tulajdonságát, jellemét annak a karakternek, hogy a hétköznapjaikban is úgy élik az életüket, amíg a forgatás folyik, de azt eljátsszák, hogy ők olyanok, miközben nem is olyanok.

Nekünk nem eljátszani kell, hogy mi keresztények vagyunk, nem eljátszani kell, hogy hatalmunk van, nem megjátszani kell azt, hogy én erős vagyok és pufogtatni a keresztény szlogeneket, meg a „Jézus nevében”-eket, meg a hallelujákat, hanem belekerülni abba, ami ténylegesen vagyok. Isten gyermeke, akinek a szava hatalom, mert az én szavam mögött isteni erő áll. Az én erőm Isten ereje, nem az én sajátom. Ezt nem én szereztem meg magamnak, ezt Jézus Krisztusban kaptam, Ő szerezte ezt meg a számomra. El kell kezdenem így gondolkodni. Ha nem gondolkodom így, nem fog megtörténni magától. Nem fog megtörténni.

A Biblia nagyon keményen fogalmaz azzal kapcsolatban, hogy kik voltunk, mert azt mondja, bármennyire is nem érezted így esetleg, de az újjászületésed előtt te Isten ellensége voltál. Ezt a Biblia Igéje mondja rólad meg rólam és feltesszük a kérdést, hogy én Isten ellensége? Mindig szerettem Istent, gyerekkoromban is! Mégis azt mondja a Biblia, hogy egykor mi ellenségek voltunk, de most már közelvalókká lettünk, most már bennfentessé váltunk, most már olyanokká váltunk, akik be vannak avatva Isten dolgaiba. Halleluja! Ha megmaradunk a régi szerepünkben és azt hisszük, hogy bűnös, koldus ellenségek vagyunk, akkor a régi szereposztás szerint fogunk cselekedni, viselkedni és élni. Te már nem vagy beteg, nem vagy se szegény, se szerencsétlen, se elhagyott, se magányos, se depressziós, se skizofrén. Te Isten gyermeke vagy! Te Isten szeretett, választott, kiválasztott gyönyörűsége vagy. Ha ennek a tudatában élünk, ez átforgalmazza az életünket és

ez elkezd megnyilvánulni a hétköznapjainkban is. Ha egy másodosztályú kis senkinek és kinyugdijasnak gondolod magad, akkor annak a szerepében fogsz járni.

Természetesen a földön itt horizontálisan vannak osztálybeli különbségek, intellektuális különbségek, érzelmi különbségek és beosztás és hatalombeli különbségek is. Valaki bizonyos beosztásban felettünk áll, valaki bizonyos beosztásban alattunk áll és ez így rendben van. Tudjuk, hogy ez így van és tudjuk azt, hogy hol a helyünk, de Isten királyságában az újjászületett koldus nem kisebb, mint te, vagy én, Isten gyermeke.

Nem is tudom, hogy fogalmazzam ezt, vannak emberek, akik az elméjükben kicsit meghasadtak. Ma, amikor ezt a gusztustalan woke ideológiát tolják mindenhol a médiából, leginkább nyugaton, az ember elgondolkozik azon, hogy hogyan lehetséges a józan ész kiszakítani az ember elméjéből és eldobni messzire a hátunk mögé. Igyekszem finoman fogalmazni. Ha te például egy asztalos vagy, de azt gondolod magadról, hogy orvos vagy, lesz egy-két problémád akkor, amikor egy műtőbe kerülsz, mert nem fogod tudni, hogy a szikének melyik végét fogd meg. Na jó, talán azt még tudod, de hogy hol vágjál vele, milyen mélyen és hogy hogyan kell altatni és más egyéb, azt nem fogod tudni. Miért? Mert nem azt tanultad, nem abban vagy képezve és ez rendben van. Az orvos viszont nem tudja, hogyan kell passzítani egy fa nyílászárót, vagy hogyan kell egy asztalt legyártani a nyers fából.

Ha kiugrasz a tizedikről, mert azt gondolod, hogy te madár vagy, akkor nem csak a kisujjad fogja bánni, amikor földet érsz, mert nem vagy madár. Ha azt gondolod, hogy te hal vagy és identitásában lévő probléma van az elmében, akkor próbáld meg úszni a víz alatt egy fél órát és rá fogsz jönni, hogy pár perc után nincs miről beszélni, mert nem tudunk oxigént kinyerni tüdővel a vízből. Nincs ilyen szervünk.

Amikor az emberek kutyának képzelik magukat, meg özikének és a nő azt képzele magáról, hogy ő férfi és a férfi azt gondolja magáról, hogy ő nő és egyéb ilyen aberrált dolgok vannak, akkor meg azt mondja a világ, hogy ez rendben van? Nem kell sem megvetni, sem lenézni, sem kigúnyolni senkit, akinek a gondolkozásmódja nem olyan, mint a miénk. Ugyanakkor van egy abszolút igazság. Ezek az ideológiák azt mondják, hogy nincs abszolút igazság, mert az az igazság, amit mindenki annak gondol. Ezzel ellentétben a Biblia abszolút igazságról beszél akár a férfi, vagy a nő vonatkozásában is. Abszolút igazság az, hogy egy Isten van! Hiába mondja sok vallás azt, hogy sok Isten van. Nem, egy Isten van! Mindegy, hogy ki mit gondol, ki mit gondol igazságnak, egy abszolút igazság van, Jézus Krisztus az út az Atyához, nincsen más út.

Sok keresztény nem viselkedik annak megfelelően, aki ő valójában. Olyan emberként viselkedünk, ahogy viselkedtünk akkor, amikor nem voltunk Krisztusban. Úgy gondolkodunk, úgy beszélünk, úgy viszonyulunk dolgokhoz. Az ördög nagyon nem akarja, hogy megértsük a hatalmunkat, mert akkor veszélyessé válunk számára.

Ha valakibe a szülei gyerekkorában hitet fektettek, megbecsülést fektettek, elismerést, bátorítást, akkor az a fiatal úgy tudott felnőni, hogy egy egészséges önbecsülése és önértékelése lett és így tudott teljes életet élni. Nem kellett sok mindenben annak a fiatalnak a lelkében lévő problémákat, gáttakat kigyomlálni. Az ördög azt akarja, hogy ne lássuk azt, hogy Isten erős gyermekei vagyunk. Még ha eljut is a tudatunkig az, hogy jó, olyan sokat hallottam, hogy Isten gyermeke vagyok, most már elhiszem és annak is nevezem magam, hogy Isten gyermeke vagyok, de hát én egy kis gyengécske gyermek vagyok. Az ördög valami ilyesmit akar elhitetni velünk mindannyiunkkal. Veled is. Jó, jó, Isten gyermeke vagy, újjászülettél, de igazából te olyan kicsi vagy! Nem vagy te olyan nagy, mint a pásztor. Azok a nagy tanítók, hú, azok mekkorák, én meg olyan kicsike vagyok! Ó, neki micsoda ajándékai, micsoda talentuma, tehetsége van, én csak olyan kicsi vagyok és gyenge vagyok, mint a kis Vuk. Kicsi vagyok, éhes vagyok, gyenge vagyok – ezt mondogatta.

De nincs olyan, hogy Istennek gyenge gyermeke. Nem létezik, ez egy délibáb, egy hologram. Nincs ilyen, hogy Istennek gyenge gyermeke. Istennek csak erős gyermekei vannak. A képzeletünkben él az, hogy mi gyengék vagyunk, vagy úgy viselkedünk, mint egy gyenge ember. Úgy viselkedünk, mint egy kicsinyhitű ember. Olyanok vannak csak, akik nem tudják, hogy milyen hatalmuk

van Isten fiaként. Olyan gyermekek vannak, akik nem tudják, hogy ők a király fiai. Sokan elfogadják azt a szerepet, amit az ördög, a világ, a család, vagy az ismerősök szabtak rájuk, de az újjászületésnél az életünk forgatókönyve megváltozott. Amikor újjászülettél, minden megváltozott. Minden megváltozott! Új emberré lettél, egy új teremtés lettél, egy új családba születtél bele. Isten gyermekévé váltál. A régi szerepből ki lettél írva és megkaptad a király gyermekének szerepét. Ezt így írtam le magamnak a héten, amikor e felől gondolkoztam és készültem ide elétek állni. Abból a szerepből, amibe benne voltunk, hogy a vesztes, a szegény, a beteges, a másodosztályú, a dadogós, akármilyen szerepbe gondoltad magad, abból ki lettél írva. Jött a rendező és azt mondta, hogy rád mostantól kezdve mást szabok. Te kapod a főszerepet! Te vagy Isten gyermeke. Az erős gyermek. A győztes gyermek. A királyi leszármazott. Ez te vagy. Úgyhogy tanulj meg, mivel jár ez!

Ugy gondolom, hogy amikor Isten ilyet mond nekünk, akkor azt mondjuk, hogy hát én nem tudom, hogy hogyan kell viselkedni Isten fiaként. Tanulj meg! Hogyan tudjuk megtanulni? Elkezdünk úgy gondolkodni, mint Isten gyermeke. Itt indul. Nem fog automatikusan ez megtörténni velünk. A régi szerepből ki lettünk írva és van egy új. Ebben a szerepben te hatalommal, sőt, nagy hatalommal bírsz, ebben a szerepben te nagy tekintéllyel bírsz, ebben a szerepben te nagy erővel bírsz és nagy tisztességgel rendelkezel. Ez az a szerep, amit Isten rád bízott. A régi szerepnek vége. Ki lettél belőle írva. Vége, megszűnt. Olyannyira megszűnt, hogy senki nem emlékszik már rá a mennyben. Lehet, hogy te igen, az elmédben, meg a rokonok, meg a családok emlékeznek rá.

2Korinthus 5,17.

17. Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régiek elmúltak, ímé, újjá lett minden.

Ha újjá lett minden, akkor ezt meg kell nézni, hogy mi az, ami új és el kell kezdenünk így gondolkodni. El kell fogadnunk ezt a szerepet, mert nem úgy akasztja ezt ránk Isten, hogy ha akarjuk, ha nem, mi ebben fogunk élni és járni. Ezt el kell fogadni, fel kell nőni ehhez a feladathoz és az önbecsülésünkben, a magaviseletünkben, mindenben ehhez kell szabnunk magunkat, hogy mi most már Istent képviseljük. Úgyhogy hajrá! Bele kell ebbe tanulni, bele kell ebbe nőni. Ha a kabát nagy, akkor nem a kabátot kell kisebbre szabni. Egyél kicsit többet, hízzál bele!

Az egyik legszemléletesebb igesor, ami ezt elmondja, az Efézusi levél. Hadd olvassak pár Igét is. Nagyon szépen leírja, amiről idáig beszéltem

Efézus 2,1–13.

1. Titeket is megelevenített, akik holtak valátok a ti vétkeitek és bűneitek miatt,

2. Melyekben jártatok egykor e világ folyása szerint, a levegőbeli hatalmasság fejedelme szerint, ama szellem szerint, mely most az engedetlenség fiaiban munkálkodik;

3. Akik között forgolódtunk egykor mi is mindnyájan a mi testünk kívánságaiban, cselekedvén a testnek és a gondolatoknak akaratját, és természet szerint haragnak fiai valánk, mint a többiek is:

4. De az Isten gazdag lévén irgalmasságban, az Ő nagy szerelméből, mellyel minket szeretett,

5. Minket, kik meg voltunk halva a vétkek miatt, megelevenített együtt a Krisztussal, kegyelemből tartattatok meg!

6. És vele együtt feltámasztott és vele együtt ültetett a mennyekben, Krisztus Jézusban:

7. Hogy megmutassa a következő időkben az Ő kegyelmének felséges gazdagságát hozzánk való jószágából a Krisztus Jézusban.

8. Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez;

9. Nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék.

10. Mert az Ő alkotása vagyunk, újratertettvén a Krisztus Jézusban jó cselekedetekre, amelyeket előre elkészített az Isten, hogy azokban járjunk.

11. Annakokáért emlékezzetek meg arról, hogy egykor ti a testben pogányok, kiket körülméletleneknek mondtak a körülmélték, akik azért nevezik így magukat, mert testük emberkéz által lett körülméltve,

12. Hogy ti, mondom, abban az időben Krisztus nélkül valók voltatok, Izrael közösségétől idegenek, és az ígéret szövetségétől távolvalók, reménységetek nem volt, és Isten nélkül valók voltatok e világon;

13. Most pedig a Krisztus Jézusban ti, kik egykor távol voltatok, közelvalókká lettetek a Krisztus vére által.

Halleluja! Gyönyörű igesor!

Efézus 2,18–19.

18. Mert Óáltala van menetelünk mindkettőnknek egy Szellemben az Atyához.

19. Azért immár nem vagytok idegenek és jövevények, hanem polgártársai a szenteknek és házanépe az Istennek.

Halleluja! Háza népe az Istennek. A Biblia beszél a régi emberről és beszél az új emberről sok más igeversben is. A régi, a Krisztus előtti a régi énünk. Vannak emlékei, vannak tapasztalatai, vannak szokásai, vannak gondolatai és visszanyúl a régi időkre. Ezek az emlékek lehetnek jók és nem kell mindent elfelejteni és nem kell mindent kitörölni az elménkből, de ezek a gondolatok, ezek az emlékképek rabságban is tudnak minket tartani. Képesek arra, hogy megkötözzenek minket. Most már a fókuszot nem arra kell irányítani, hogy mi az, ami volt, hanem, hogy mi az, ami van.

Mondják emberek, hogy én mindig is ilyen voltam, meg mindig is olyan voltam, én ilyen temperamentumos voltam, meg nagyszájú voltam, meg akármilyen is voltam. Vannak az emberben olyan Isten által beleteremtett adottságok, temperamentumok akár, amiket Ő tud használni a saját munkájában, de az a helyzet, hogy most már Isten gyermekei vagyunk és Isten gyermekeiként nem gondolom, hogy visszahúzódónak kell lenni, szorongónak kell lenni, butuskának kell lenni, gyengének kellene lenni, hanem tudni kell azt, hogy kik vagyunk Krisztusban.

Nem kell egyformán viselkedni mindenkinek, mert vannak különböző személyiségtípusok, de mint Isten fiai, Isten gyermekei vagyunk egységesek és különbözőek. Ha úgy gondolkozunk, hogy nem értjük, kik vagyunk mi Őbenne, akkor nem nagyon lehetséges a tartós, mély változás az életünkben. Ha egy huszonöt, vagy harmincéves fiatalember nem értette meg, hogy ő már felnőtt, neki férfivé kellene válnia, akkor úgy fog viselkedni, mint egy tinédzser, mint egy kisgyerek. Vannak negyven-, ötvenéves emberek is, akik úgy viselkednek, mint egy gyerek. Az, hogy viccelődünk, poénkodunk, egymás között gyermekies vicceket mondunk, az rendben van, mert a humorát az embernek százévesen sem kell elveszítenie, sem a gyermeki lelkületét jó értelemben.

De egy férfi tudja, hogy ő férfi, egy nő tudja azt, hogy ő nő. Egy férj tudja, hogy én férj vagyok. Egy asszony tudja, hogy én asszony vagyok. Egy gyereknek tudnia kell, hogy ő gyerek. Ha valaki középkorú, akkor tudja azt, hogy gyerek is, meg szülő is egyszerre. Ezeket tudni kell, tisztában kell ezzel lenni. Ha nem vagyunk ott, mert nagyon sok ilyen szerepben nem vagyunk teljesen otthon, akkor ezeket meg kell tanulni. Keresni kell, kutatni kell, képezni magunkat ebben, hogyan váljak férfivá, hogyan váljak nővé, hogyan váljak jó feleséggé, férjjé, hogyan váljak jó gyerekké, hogyan váljak jó kereszténnyé, hogyan váljak Isten fiává, gyermekévé. Itt a jó keresztény alatt nem arról van szó, hogy bizonyos tetteket kell csinálni, bizonyos elvárások vannak, hogy egy jó kereszténynek ezt és ezt kell csinálni, mert attól jó keresztény. A jó keresztény az én szememben, az én szemléletemben, az én gondolkodásmódomban olyan, aki a szívében, a belsejében, a gondolkodásmódjában, a lelkiségében olyanná válik, mint a Mestere. Ennek vannak olyan következményei, hogy olyan dolgokat is tesz.

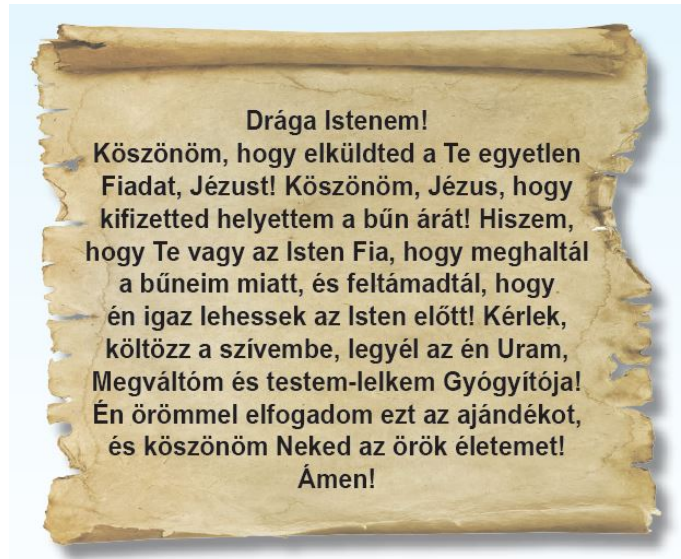
Amikor újjászületél, beleszületél a világosságba. A sötétség hatalmából ki lettél véve, benne vagy a világosságban. Amíg a sötétségben voltunk, nem voltak jogaink. Most a világosságban nagyon sok jogunk és kiváltságunk van, úgyszólván a feladat adott, hajrá! Az pedig az örök élet, hogy megismeritek az Atyát, hogy megismerjétek engem – mondja Jézus. Ez az örök élet, hogy megismerni Őt, mélyebben, mélyebben, mélyebben. Ez pedig egy elég hosszú folyamat, amelynek a részesei vagyunk. Dicsőség Istennek! Ezt szerettem volna nagyjából elmondani.

Jelentsük ki a hitünket együtt a Biblia alapján. Ez segít nekünk abban, hogy az elménk, a tudatunk, a gondolataink és az egész szívünk, a hitfelépítményünk, ami bennünk van, öntözve legyen, hogy megerősödjön. Mondd utánam:

Én az vagyok, amit a Biblia mond rólam. Én meg tudom tenni azt, mit a Biblia mond, hogy megtegyem. Ha a Biblia azt mondja, hogy öltsem fel a Krisztust, akkor én képes vagyok arra, hogy ezt megtegyem. Az elmém, a szívem tiszta és kész arra, hogy befogadja az Igét. Én kijelentem Isten Igéjét és egyetértek vele. Én Isten gyermeke vagyok. Isten választotta vagyok. Isten elhívottja vagyok. Isten felkentje vagyok. Képes vagyok mindenre, amire Ő elhívott engem, Jézus nevében. Ámen!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

ELÉRHETŐSÉGEINK

Postacím: 1203 Budapest, Török Flóris u. 70.

Titkárság: +36 (70) 428-4144

E-mail: titkarsag.ksze@gmail.com (Kántor Ibolya)

Honlap: www.ksze.org

Könyvrendelés a titkárság elérhetőségein.

Újság szerkesztőség: oromhirado@gmail.com